

Tullverkets föreskrifter (TFS 2004:19) om vissa förordnanden i den brottsbekämpande verksamheten

1 §

[2301] Denna författning innehåller bestämmelser om förordnanden enligt 19 [119] och 32 [132] §§ lagen (2000:1225) om straff för smuggling för särskilda befattningshavare vid Tullverket att fullgöra verkets uppgifter vid förundersökning respektive att föra talan i vissa brottmål.

2 §

[2302] Tjänstemän vid Tullverkets kompetenscenter för godsfrågor, kompetenscenter för flygfrågor och kompetenscenter för resande är efter särskilt förordnande av generaltulldirektören behöriga att inleda förundersökning enligt 19 § [119] lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Detsamma gäller i fråga om behörighet att föra talan i mål om brott enligt 32 § [132] samma lag. Den som fått sådan behörighet kallas tullåklagare.

3 §

[2303] Behörigheten att inleda förundersökning omfattar i geografiskt hänseende hela landet. Detsamma gäller tullåklagares behörighet.

4 §

[2304] Av 19 § [119] andra stycket lagen (2000:1225) om straff för smuggling framgår att ledningen av en förundersökning skall övertas av allmän åklagare så snart någon skäligen kan misstänkas för brottet, om inte saken är av enkel beskaffenhet och att allmän åklagare även annars skall överta ledningen, när detta är påkallat av särskilda skäl.

Närmare regler om i vilka fall mål skall överlämnas till allmän åklagare finns i Riksåklagarens allmänna råd (RÅFS 2001:10) om fördelningen av mål mellan allmän åklagare och tullåklagare samt om deposition av böter.

[2305] Denna författning träder i kraft den 1 juli 2004, då Generaltullstyrelsens föreskrifter (TFS 1999:5) om åtalsbehörighet enligt 24 § lagen (1960:418) om straff för varusmuggling skall upphöra att gälla.